



บทที่ 3

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลซึ่งเก็บรวบรวมได้ และวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการซึ่งได้กล่าวแล้ว ปรากฏผลการวิเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัยเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 รายงานข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสำรวจ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับสมรรถภาพด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจ

แบบสำรวจเกี่ยวกับสมรรถภาพด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ส่งไปให้กลุ่มตัวอย่างประชากรตอบมีจำนวน 204 ฉบับ ได้รับคืนทั้งสิ้น 185 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.69 เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสำรวจปรากฏว่าได้แบบสำรวจฉบับสมบูรณ์และนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 176 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 86.27 ของจำนวนแบบสำรวจที่ส่งไปทั้งหมด เป็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา 76 ฉบับ (ได้แก่ อาจารย์ 53 ฉบับ นักวิชาการ 9 ฉบับ และศึกษานิเทศก์ 14 ฉบับ) และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว 100 ฉบับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 การกระจายร้อยละของกลุ่มประชากรที่ตอบแบบสำรวจ

กลุ่มประชากร	แบบสำรวจที่ส่ง		แบบสำรวจที่ได้รับคืน		แบบสำรวจฉบับสมบูรณ์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา	96	100	82	85.42	76	79.17
- อาจารย์	(71)	(100)	(59)	(83.10)	(53)	(74.65)
- นักวิชาการ	(10)	(100)	(9)	(90.00)	(9)	(90.00)
- ศึกษานิเทศก์	(15)	(100)	(14)	(93.33)	(14)	(93.33)
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว	108	100	103	95.37	100	92.59
รวม	204	100	185	90.69	176	86.27

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 การกระจายร้อยละของกลุ่มประชากรจำแนกตามเพศ

กลุ่มประชากร	เพศ				รวม	
	หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา	48	63.16	28	36.84	76	100
- อาจารย์	(31)	(58.49)	(22)	(41.51)	(53)	(100)
- นักวิชาการ	(5)	(55.56)	(4)	(44.44)	(9)	(100)
- ศึกษานิเทศก์	(12)	(85.71)	(2)	(14.29)	(14)	(100)
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว	82	82.00	18	18.00	100	100
รวม	130	73.86	46	26.14	176	100

เมื่อพิจารณาลักษณะประชากรตามเพศจากตารางที่ 2 โดยส่วนรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจเป็นเพศหญิงมีสัดส่วนมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิงมีจำนวนเป็น 3 ใน 4 ของผู้ตอบทั้งหมด และเมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่าทั้งในกลุ่มนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และกลุ่มผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวล้วนมีผู้ตอบแบบสำรวจเป็นเพศหญิงมากกว่าชายเช่นเดียวกัน โดยเป็นเพศหญิงมีจำนวนเป็น 2 ใน 3 และ 4 ใน 5 ของผู้ตอบทั้งหมดตามลำดับ

ศูนย์วิจัยเพื่อพัฒนาระบบ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 การกระจายร้อยละของกลุ่มประชากรจำแนกตามวุฒิทางวิชาชีพ

กลุ่มประชากร	วุฒิทางวิชาชีพ				รวม	
	ปริญญาเอก		ปริญญาโท			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา	8	10.53	68	89.47	76	100
- อาจารย์	(8)	(15.09)	(45)	(84.91)	(53)	(100)
- นักวิชาการ	(0)	(0)	(9)	(100.00)	(9)	(100)
- ศึกษานิเทศก์	(0)	(0)	(14)	(100.00)	(14)	(100)
ผู้ปฏิบัติหน้าที่เนเนว	0	0	100	100.00	100	100
รวม	8	4.54	168	95.45	176	100

เมื่อพิจารณาลักษณะประชากรในด้านวุฒิทางวิชาชีพจากตารางที่ 3 โดยส่วนรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีวุฒิปริญญาโทร้อยละ 95 และวุฒิปริญญาเอกร้อยละ 5 และเมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยามีวุฒิปริญญาโทร้อยละ 89 และวุฒิปริญญาเอกร้อยละ 11 ส่วนกลุ่มผู้ปฏิบัติหน้าที่เนเนวพบว่าทุกคนมีวุฒิปริญญาโท



กลุ่มประชากร	ประสบการณ์การทำงาน (ปี)						รวม	
	น้อยกว่า 5		5 - 10		มากกว่า 10			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา	15	19.74	39	51.32	22	28.95	76	100
- อาจารย์	(9)	(16.98)	(29)	(54.72)	(15)	(28.30)	(53)	(100)
- นักวิชาการ	(0)	(0)	(5)	(55.56)	(4)	(44.44)	(9)	(100)
- ศึกษานิเทศก์	(6)	(42.86)	(5)	(35.71)	(3)	(21.43)	(14)	(100)
ผู้ปฏิบัติหน้าที่เนาะแนว	37	37.00	53	53.00	10	10.00	100	100
รวม	52	29.55	92	52.27	32	18.18	176	100

เมื่อพิจารณาลักษณะประชากรตามประสบการณ์การทำงานจากตารางที่ 4 โดยส่วนรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนมากที่สุด มีประสบการณ์การทำงาน 5 ถึง 10 ปี รองลงมาเป็นผู้มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี และมากกว่า 10 ปี ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า ทั้งในกลุ่มนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและกลุ่มผู้ปฏิบัติหน้าที่เนาะแนว ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ถึง 10 ปี

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และ  
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เกี่ยวกับสมรรถภาพด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาของครูแนะแนว  
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 2 นี้ ผู้วิจัยได้คำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากร ทั้งเป็นรายกลุ่มและโดยส่วนรวม และทดสอบระดับความมีนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นระหว่าง กลุ่มโดยใช้การทดสอบค่าที (t - test) ซึ่งค่าสถิติพื้นฐานแสดงในตารางที่ 5 ถึง 29 พร้อมทั้งรายละเอียดของผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบในแต่ละตาราง โดยแบ่งสมรรถภาพ ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาออกเป็น 4 หมวด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

หมวดที่ 1 สมรรถภาพด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นรายบุคคล (Individual Counseling) ของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ตารางที่ 5 ถึง 16)

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่เนาะแนว เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูเนาะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาต้น "สามารถเข้าใจหลักพื้นฐานเกี่ยวกับพัฒนาการ และการเรียนรู้ของมนุษย์เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ต่อกระบวนการปรึกษา"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูเนาะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่เนาะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. เข้าใจหลักจิตวิทยาพัฒนาการ .....	4.53	0.62	4.64	0.58	4.45	0.64	2.08*
2. เข้าใจหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ .....	4.32	0.71	4.34	0.72	4.31	0.71	0.30
3. เข้าใจและสื่อสารกับผู้รับบริการที่มีระดับอายุและวุฒิ- ภาวะแตกต่างกันได้ .....	4.60	0.61	4.63	0.56	4.58	0.65	0.55
4. ประเมินพฤติกรรม โดยใช้ข้อมูลส่วนตัวและลักษณะ เฉพาะของผู้รับบริการ .....	4.20	0.79	4.29	0.78	4.13	0.80	1.32
5. คำนึงถึงสภาพแวดล้อมในการกำหนดเนื้อหา วิธีการ และเป้าหมายของกระบวนการปรึกษา .....	3.99	0.88	3.97	0.89	4.00	0.87	-0.20

\* P < .05

จากตารางที่ 5 แสดงว่านักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่  
แนะแนวเห็นว่า ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็นมากถึงมีความจำเป็นมากที่สุด  
ในอันที่จะต้อง เข้าใจหลักพื้นฐานเกี่ยวกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของมนุษย์ เพื่อนำมาใช้  
ประโยชน์ต่อกระบวนการปรึกษา โดยมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความจำเป็น  
มากที่สุดที่จะต้องเข้าใจหลักจิตวิทยาพัฒนาการ (ข้อ 1) และเข้าใจและสื่อสารกับผู้รับบริการ  
ที่มีระดับอายุและวุฒิภาวะแตกต่างกันได้ (ข้อ 3)

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความจำเป็นมาก  
ที่จะต้องเข้าใจหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ (ข้อ 2) สามารถประเมินพฤติกรรมโดยใช้ข้อมูลส่วนตัวและ  
ลักษณะเฉพาะของผู้รับบริการ (ข้อ 4) และคำนึงถึงสภาพแวดล้อมในการกำหนดเนื้อหา วิธีการ  
และเป้าหมายของกระบวนการปรึกษา (ข้อ 5)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติ  
หน้าที่แนะแนวพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในเรื่องความ  
เข้าใจหลักจิตวิทยาพัฒนาการ (ข้อ 1) ซึ่งพบว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา  
เห็นความจำเป็นที่ครูแนะแนวจะต้องมีความเข้าใจหลักจิตวิทยาพัฒนาการมากกว่าการที่ผู้ปฏิบัติ  
หน้าที่แนะแนวเห็นความจำเป็นในด้านนี้ โดยมีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ตารางที่ 6 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการศึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถเข้าใจ อย่างกระจ่างชัดในทฤษฎีเทคนิค และวิธีดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับการปรึกษา"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
6. เข้าใจและนำหลักทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการปรึกษามาใช้ ดังนี้							
1. ทฤษฎีการปรึกษาแนวพฤติกรรมนิยม (Behavioral Counseling) .....	4.06	0.78	4.14	0.78	4.00	0.77	1.31
2. ทฤษฎีการปรึกษาแนวที่ยึดผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง (Client-Centered Counseling) .....	4.32	0.74	4.42	0.74	4.24	0.74	1.61
3. ทฤษฎีการปรึกษาแนวภวนิยม (Existential Counseling) .....	3.73	0.88	3.84	0.95	3.65	0.82	1.43
4. ทฤษฎีการปรึกษาแนวเกสตัลท์ (Gestalt Counseling) .....	3.77	0.90	3.95	0.92	3.64	0.86	2.28*
5. ทฤษฎีการปรึกษาแนวจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) .....	3.47	1.06	3.45	1.14	3.49	1.00	-0.26

ตารางที่ 6 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถเข้าใจ อย่างกระจ่างชัดในทฤษฎีเทคนิค และวิธีดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับการปรึกษา" (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
6. เข้าใจและนำหลักทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการปรึกษามาใช้ ดังนี้ (ต่อ)							
6. ทฤษฎีการปรึกษาแนวพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ (Rational Emotive Therapy) .....	3.90	0.87	3.93	0.90	3.88	0.86	0.41
7. ทฤษฎีการปรึกษาแนววิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบ ของบุคคล (Trait-Factor) .....	3.83	0.93	3.80	1.01	3.86	0.88	-0.40
7. ใช้เทคนิคขั้นพื้นฐานในการสัมภาษณ์ .....	4.55	0.60	4.62	0.57	4.49	0.63	1.40
8. เข้าใจแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ที่สัมพันธ์ กับทฤษฎีการปรึกษาต่าง ๆ .....	4.38	0.70	4.47	0.64	4.31	0.73	1.54
9. อธิบายขั้นตอนพัฒนาการของบุคคล ตามหลักทฤษฎีการ ปรึกษาต่าง ๆ ได้ .....	3.68	0.92	3.82	0.83	3.58	0.98	1.69
10. อธิบายกระบวนการพัฒนาการ และพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ของผู้รับบริการตามหลักทฤษฎีการปรึกษาในแต่ละทฤษฎีได้	3.52	0.96	3.74	0.87	3.35	0.99	2.71**

ตารางที่ 6 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่เนาะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูเนาะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถเข้าใจ อย่างกระจ่างชัดในทฤษฎีเทคนิค และวิธีดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับการปรึกษา" (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถภาพ :	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่เนาะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
11. ระบุแนวคิดและเงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามหลักทฤษฎีการปรึกษาต่าง ๆ ได้ .....	3.53	0.91	3.74	0.92	3.38	0.89	2.61*
12. ใช้กระบวนการ วิธีการ และเทคนิคในระบบการปรึกษาแบบต่าง ๆ ได้ .....	4.16	0.78	4.16	0.73	4.17	0.82	-0.10
13. ระบุถึงคุณลักษณะทั่ว ๆ ไปของนักจิตวิทยาการปรึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้รับบริการเกิดความเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อมเพื่อไปสู่พฤติกรรมที่เหมาะสม .....	3.74	0.97	3.75	0.84	3.73	1.07	0.13
14. เข้าใจถึงทฤษฎีต่าง ๆ ที่ใช้ในการอธิบายพฤติกรรมทั้งเป็นรายบุคคลและกลุ่ม .....	3.98	0.83	4.13	0.79	3.87	0.85	2.09*
15. ให้เหตุผลในการเลือกใช้วิธีการปรึกษาแบบต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับประเภทของผู้รับบริการ เหมาะสมกับระดับอายุและพฤติกรรมที่เป็นปัญหา .....	4.19	0.84	4.25	0.80	4.15	0.87	0.78

ตารางที่ 6 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถเข้าใจ อย่างกระจ่างชัดในทฤษฎีเทคนิค และวิธีดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับการปรึกษา" (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
16. จัดขบวนการปรึกษาที่เหมาะสมสำหรับแต่ละบุคคล และ แต่ลักษณะปัญหา .....	4.44	0.71	4.43	0.68	4.45	0.73	-0.15
17. สังเคราะห์ลักษณะร่วมของทฤษฎีการปรึกษาที่สำคัญ ต่าง ๆ ได้ .....	3.63	1.06	3.82	1.02	3.48	1.07	2.11*

\*  $P < .05$

\*\*  $P < .01$

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 6 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่  
 เน้นแนว เห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็น ถึงมีความจำเป็นมากที่สุดที่จะ  
 ต้อง เข้าใจอย่างกระจ่างชัดในทฤษฎี เทคนิคและวิธีดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับการปรึกษา  
 โดยมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นมากที่สุดที่จะต้องมีความสามารถ  
 ในการใช้เทคนิคขั้นพื้นฐานในการสัมภาษณ์ (ข้อ 7)

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นมาก  
 ที่จะต้อง เข้าใจและสามารถนำหลักทฤษฎีการปรึกษาแนวพฤติกรรมนิยม (Behavioral  
 Counseling) (ข้อ 6.1) การปรึกษาแนวที่ยึดผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง (Client-Centered  
 Counseling) (ข้อ 6.2) การปรึกษาแนวภวนิยม (Existential Counseling)  
 (ข้อ 6.3) การปรึกษาแนวเกสตัลท์ (Gestalt Counseling) (ข้อ 6.4) การปรึกษา  
 แนวพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ (Rational Emotive Therapy) (ข้อ 6.6) และการ  
 ปรึกษาแนววิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคคล (Trait - Factor) (ข้อ 6.7)  
 มาใช้ เข้าใจแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ที่สัมพันธ์กับทฤษฎีการปรึกษาต่าง ๆ  
 (ข้อ 8) อธิบายขั้นตอนพัฒนาการของบุคคลตามหลักทฤษฎีการปรึกษาต่าง ๆ ได้ (ข้อ 9)  
 อธิบายกระบวนการพัฒนาการและพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของผู้รับบริการตามหลักทฤษฎีการปรึกษา  
 ในแต่ละทฤษฎีได้ (ข้อ 10) ระบุแนวคิดและเงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามหลักทฤษฎี  
 การปรึกษาต่าง ๆ ได้ (ข้อ 11) ใช้กระบวนการวิธีการและเทคนิคในระบบการปรึกษาแบบ  
 ต่าง ๆ ได้ (ข้อ 12) ระบุถึงคุณลักษณะทั่ว ๆ ไปของนักจิตวิทยาการปรึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้  
 รับบริการเกิดความเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อมเพื่อไปสู่พฤติกรรมที่เหมาะสม (ข้อ 13) เข้าใจ  
 ถึงทฤษฎีต่าง ๆ ที่ใช้ในการอธิบายพฤติกรรมทั้งเป็นรายบุคคลและกลุ่ม (ข้อ 14) ให้เหตุผลใน  
 การเลือกใช้วิธีการปรึกษาแบบต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับประเภทของผู้รับบริการ เหมาะสมกับระดับ  
 อายุและพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (ข้อ 15) จัดขบวนการปรึกษาที่เหมาะสมสำหรับแต่ละบุคคล และ  
 แต่ละลักษณะปัญหา (ข้อ 16) สังเคราะห์ลักษณะร่วมของทฤษฎีการปรึกษาที่สำคัญต่าง ๆ ได้ (ข้อ 17)

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นที่  
 จะต้อง เข้าใจและสามารถนำหลักทฤษฎีการปรึกษาแนวจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) มาใช้  
 (ข้อ 6.5)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติ  
 หน้าที่แนะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในเรื่อง การ  
 อธิบายกระบวนการพัฒนาการและพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของผู้รับบริการตามหลักทฤษฎีการปรึกษา

ในแต่ละทฤษฎีได้ (ข้อ 10) ซึ่งพบว่ามีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และในเรื่องความเข้าใจและสามารถนำหลักทฤษฎีการปรึกษาแนวเกสตัลท์ (Gestalt Counseling) มาใช้ (ข้อ 6.4) การระบุแนวคิดและเงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามหลักทฤษฎีการปรึกษาต่าง ๆ ได้ (ข้อ 11) ความเข้าใจถึงทฤษฎีต่าง ๆ ที่ใช้ในการอธิบายพฤติกรรมทั้งเป็นรายบุคคลและกลุ่ม (ข้อ 14) และการสังเคราะห์ลักษณะร่วมของทฤษฎีการปรึกษาที่สำคัญต่าง ๆ ได้ (ข้อ 17) ซึ่งพบว่ามีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเห็นความจำเป็นที่ครูแนะแนวจะต้องมีความสามารถในเรื่องดังกล่าวนี้ มากกว่าการที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเห็นความจำเป็นในเรื่องเหล่านี้



ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถเข้าใจกระบวนการพฤติกรรมของบุคคลที่เกิดขึ้นในสัมพันธภาพการปรึกษา และเข้าใจถึงความต้องการของผู้รับบริการที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมของตน"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
18. เข้าใจพฤติกรรมของผู้รับบริการ อันเนื่องมาจาก							
1. การใช้กลไกในการป้องกันจิตใจตนเอง (Defense Mechanism) .....	4.42	0.70	4.45	0.68	4.40	0.73	0.44
2. การถ่ายทอดอารมณ์ (Transference) .....	4.23	0.71	4.33	0.68	4.16	0.74	1.56
3. การเรียนจากตัวแบบ (Modeling) .....	4.17	0.76	4.26	0.76	4.10	0.76	1.42
4. การถ้อยตามแบบ (Identification) ...	4.08	0.80	4.20	0.78	3.99	0.80	1.72
5. อิทธิพลจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม และการ วางเงื่อนไขต่าง ๆ .....	4.07	0.83	4.20	0.78	3.98	0.85	1.73
6. การสื่อความหมายทั้งที่เป็นทางวาจา และที่ไม่ ใช่ทางวาจา .....	4.48	0.70	4.58	0.62	4.41	0.75	1.59
7. ผลจากการใช้วิธีการเสริมแรง การให้เหตุผล การให้ระบายความรู้สึก และการให้กำลังใจ....	4.36	0.75	4.38	0.69	4.35	0.80	0.28

ตารางที่ 7 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถเข้าใจกระบวนการพฤติกรรมของบุคคลที่เกิดขึ้นในสัมพันธภาพการปรึกษา และเข้าใจถึงความต้องการของผู้รับบริการที่จะเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรมของตน" (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
18. เข้าใจพฤติกรรมของผู้รับบริการ อันเนื่องมาจาก (ต่อ)							
8. ระบบครอบครัวของบุคคล .....	4.16	0.79	4.32	0.72	4.05	0.83	2.23*
9. ความหมายและจุดประสงค์ของพฤติกรรม .....	4.11	0.88	4.30	0.69	3.97	0.98	2.52*
19. ใช้วิธีการยืดหยุ่นในการปรึกษา เพื่อช่วยให้ผู้รับบริการ ได้ :							
1. รู้จักและเข้าใจตนเอง .....	4.70	0.55	4.80	0.49	4.63	0.58	2.09*
2. สร้างเสริมพฤติกรรมใหม่ที่เหมาะสม .....	4.44	0.65	4.53	0.58	4.37	0.69	1.59
3. ปรับตัวให้เข้ากับระบบครอบครัวของตนได้ .....	4.41	0.74	4.49	0.70	4.35	0.76	1.23
4. พ้นจากอาการต่าง (Symptom) ที่เป็นปัญหา ..	4.20	0.86	4.25	0.84	4.16	0.87	0.69

\*  $P < .05$



จากตารางที่ 7 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่  
 เนาะแนว เห็นว่าครูเนาะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความจำเป็นมากถึงมีความจำเป็นมากที่สุด  
 ในอันที่จะต้อง เข้าใจกระบวนการพฤติกรรมของบุคคลที่เกิดขึ้นในสัมพันธภาพการปรึกษา และ  
 เข้าใจถึงความต้องการของผู้รับบริการที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของตนโดยมีความเห็นว่า  
 ครูเนาะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความจำเป็นมากที่สุดที่จะต้องสามารถใช้วิธีการยืดหยุ่นในการ  
 ปรึกษา เพื่อช่วยให้ผู้รับบริการได้รู้จักและเข้าใจตนเอง (ข้อ 19.1)

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองเห็นว่าครูเนาะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความจำเป็นมาก  
 ที่จะต้องเข้าใจพฤติกรรมของผู้รับบริการอันเนื่องมาจากการใช้กลไกในการป้องกันจิตใจตนเอง  
 (Defense Mechanism) (ข้อ 18.1) การถ่ายทอดอารมณ์ (Transference) (ข้อ 18.2)  
 การเรียนจากตัวแบบ (Modeling) (ข้อ 18.3) การถือตนตามแบบ (Identification) (ข้อ 18.4)  
 อิทธิพลจากความแตกต่างทางวัฒนธรรมและการวางเงื่อนไขต่าง ๆ (18.5) การสื่อความหมายทั้งที่เป็นทางวาจา และที่ไม่ใช่ทางวาจา (18.6) ผล  
 จากการเสริมแรงการให้เหตุผลการให้ระบายความรู้สึก และการให้กำลังใจ (18.7) ระบบ  
 ครอบครัวของบุคคล (18.8) ความหมายและจุดประสงค์ของพฤติกรรม (18.9) และสามารถ  
 ใช้วิธีการยืดหยุ่นเพื่อช่วยให้ผู้รับบริการได้ สร้างเสริมพฤติกรรมใหม่ที่เหมาะสม (19.2)  
 ได้ปรับตัวให้เข้ากับระบบครอบครัวของตนได้ (19.3) ได้พ้นจากอาการต่าง ๆ (Symptom)  
 ที่เป็นปัญหา (19.4)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติ  
 หน้าที่เนาะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในเรื่อง  
 ความเข้าใจพฤติกรรมของผู้รับบริการ อันเนื่องมาจากระบบครอบครัวของบุคคล (18.8)  
 และจากความหมายและจุดประสงค์ของพฤติกรรม (18.9) และในเรื่องการใช้วิธีการยืดหยุ่น  
 ในการปรึกษา เพื่อช่วยให้ผู้รับบริการได้รู้จักและเข้าใจตนเอง (19.1) ซึ่งพบว่านักการ  
 ศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเห็นความจำเป็นที่ครูเนาะแนวจะต้องมีความสามารถในเรื่อง  
 ดังกล่าวมากกว่าการที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่เนาะแนวเห็นความจำเป็นในเรื่องเหล่านี้ โดยมีความเห็นที่  
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการศึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถมีหลัก ทฤษฎีการศึกษาของตนเองที่คงที่และต่อเนื่อง"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
20. เข้าใจหลักการเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ ลำดับขั้น พัฒนาการ และความเป็นมาของพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ตามแนวคิดของทฤษฎีการปรึกษาต่าง ๆ .....	4.12	0.80	4.24	0.80	4.03	0.80	1.70
21. เข้าใจวิธีการและเทคนิคที่สอดคล้องกับหลักทฤษฎีการ ปรึกษาที่ตนยึดถือ .....	4.20	0.84	4.36	0.83	4.09	0.83	2.10*
22. อธิบายขั้นตอนของกระบวนการปรึกษา และการเติบโต ของผู้รับบริการ ตามวิธีการของผู้ให้การปรึกษา และชี้ ให้เห็นถึงทฤษฎีที่ใกล้เคียงกับวิธีการนั้น ๆ ว่ามีอะไร- บ้าง .....	3.33	0.99	3.62	0.94	3.11	0.97	3.49**

\* P < .05

\*\* P < .01

ศูนย์วิจัยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 8 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่  
 แนะแนว เห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นถึงจำเป็นมากในอันที่จะต้องมี  
 หลักทฤษฎีการปรึกษาของตนเองที่คงที่และต่อเนื่องโดยมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยม  
 ศึกษามีความจำเป็นมากที่จะต้องเข้าใจหลักการเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ ลำดับขั้นพัฒนาการ  
 และความเป็นมาของพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ตามแนวคิดของทฤษฎีการปรึกษาต่าง (ข้อ 20)  
 เข้าใจวิธีการและเทคนิคที่สอดคล้องกับหลักทฤษฎีการปรึกษาที่ตนยึดถือ (ข้อ 21)

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นที่  
 จะต้องสามารถอธิบายขั้นตอนของกระบวนการปรึกษา และการเติบโตของผู้รับบริการ ตามวิธีการของ  
 ผู้ให้การปรึกษา และชี้ให้เห็นถึงทฤษฎีที่ใกล้เคียงกับวิธีการนั้น ๆ ว่ามีอะไรบ้าง (ข้อ 22)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติ  
 หน้าที่แนะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันเป็นส่วนใหญ่กล่าวคือ ในเรื่องการ  
 อธิบายขั้นตอนของกระบวนการปรึกษาและการเติบโตของผู้รับบริการตามวิธีการของผู้ให้การปรึกษา  
 และชี้ให้เห็นถึงทฤษฎีที่ใกล้เคียงกับวิธีการนั้น ๆ ว่ามีอะไรบ้าง (ข้อ 22) และในเรื่องความ  
 เข้าใจวิธีการและเทคนิคที่สอดคล้องกับหลักทฤษฎีการปรึกษาที่ตนยึดถือ (ข้อ 21) โดยนักการ  
 ศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเห็นความจำเป็นที่ครูแนะแนวจะต้องมีความสามารถในเรื่อง  
 ดังกล่าว มากกว่าการที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเห็นความจำเป็นในเรื่องเหล่านี้ ซึ่งพบว่ามี  
 ความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถสร้าง และรักษาสัมพันธภาพในการให้บริการปรึกษา ได้อย่างสอดคล้องกับหลักจรรยาบรรณของนักจิตวิทยาการปรึกษา"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
23. สร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมสัมพันธภาพอันดีกับผู้รับบริการ ก่อนเริ่มต้นกระบวนการปรึกษา .....	4.75	0.52	4.75	0.49	4.75	0.54	0.00
24. อธิบายให้ผู้บริการเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของสัมพันธภาพในการปรึกษา รวมทั้งบทบาทที่พึงปฏิบัติในระหว่างเข้ารับการปรึกษา .....	3.89	1.13	3.96	1.13	3.84	1.14	0.70
25. ชี้แจงให้ผู้รับบริการได้ทราบเหตุผล ในกรณีที่ผู้ให้การปรึกษาเห็นว่า เป็นการเหมาะสมที่จะส่งตัวผู้รับบริการไปรับความช่วยเหลือจากบุคลากรอื่น เมื่อมีความจำเป็น	4.33	0.72	4.39	0.66	4.28	0.77	1.05
26. แจ้งให้ผู้รับบริการทราบว่า การให้บริการปรึกษาเป็นเรื่องของความร่วมมือทั้งสองฝ่าย เขามีสิทธิ์ที่จะขอยกเลิก หรือขอรับบริการต่อไปเมื่อใดก็ได้ .....	3.98	0.95	4.04	0.92	3.94	0.97	0.69

ตารางที่ 9 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการศึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถสร้าง และรักษาสัมพันธภาพในการให้บริการปรึกษา ได้อย่างสอดคล้องกับหลักจรรยาบรรณของนักจิตวิทยาการศึกษา"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
27. สื่อความหมายทั้งที่เป็นทางวาจา และที่ไม่ใช่ทางวาจา ต่อผู้รับบริการอย่างไม่มี การประเมินถูกผิด ในขณะที่ ช่วยให้ผู้รับบริการมีการตัดสินใจอย่างรับผิดชอบ และ เสรีด้วยตนเอง .....	4.16	0.97	4.30	0.80	4.05	1.07	1.73
28. สื่อถึงการให้เกียรติ และยอมรับในคุณค่าของผู้รับ บริการ ถึงแม้ว่าเขาจะมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ....	4.52	0.64	4.54	0.64	4.50	0.64	0.40
29. รักษาความลับของผู้รับบริการ ตามหลักจรรยาบรรณ ของนักจิตวิทยาการศึกษา .....	4.87	0.40	4.88	0.36	4.86	0.43	0.35

ตารางที่ 10 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการศึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่เนาะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูเนาะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถสื่อข้อมูล แก่ผู้รับบริการอย่างมีประสิทธิภาพ และประเมินข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในลักษณะที่ช่วยให้ผู้รับบริการสามารถนำไปใช้ในวิถีชีวิตของตนเองได้"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูเนาะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการศึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่เนาะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
30. ใช้ภาษาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับระดับ ความรู้ของผู้รับบริการ .....	4.77	0.46	4.79	0.44	4.75	0.48	0.56
31. สื่อความหมายให้ผู้รับบริการ รู้จักนำความเข้าใจที่ได้ รับจากการศึกษาไปปฏิบัติ .....	4.45	0.80	4.54	0.77	4.39	0.82	1.23
32. เข้าใจสภาพแวดล้อมของผู้รับบริการ และช่วยให้เขา สามารถพิจารณาทางเลือกในการดำเนินชีวิตได้ .....	4.57	0.59	4.62	0.54	4.53	0.63	0.98
33. ให้กำลังใจแก่ผู้รับบริการในการกระทำตามการตัดสินใจ ที่เขาได้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว .....	4.43	0.70	4.41	0.70	4.45	0.70	-0.40

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 10 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความจำเป็นมากถึงมีความจำเป็นมากที่สุด ในขณะที่ต้อง สามารถสื่อข้อมูลแก่ผู้รับบริการอย่างมีประสิทธิภาพ และประเมินข้อมูลที่ได้จากการปรึกษาในลักษณะที่ช่วยให้ผู้รับบริการสามารถนำไปใช้ในวิถีชีวิตของตนเองได้โดยมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความจำเป็นมากที่สุดที่จะต้องสามารถใช้ภาษาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้รับบริการ (ข้อ 30) . เข้าใจสภาพแวดล้อมของผู้รับบริการ และช่วยให้เขาสามารถพิจารณาทางเลือกในการดำเนินชีวิตได้ (ข้อ 32)

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสอง เห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความจำเป็นมากที่สุดที่สามารถสื่อความหมายให้ผู้รับบริการรู้จักนำความเข้าใจที่ได้รับจากการปรึกษาไปปฏิบัติ (ข้อ 31) และสามารถให้กำลังใจแก่ผู้รับบริการในการกระทำตามการตัดสินใจที่เขาได้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว (ข้อ 33)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวสอดคล้องกันทุกข้อรายการ



ศูนย์วิจัยการศึกษาศาสตร์  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่เนาะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูเนาะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "มีความรับผิดชอบขั้นพื้นฐานที่สุดต่อผู้รับบริการที่จะรักษาเรื่องราวส่วนตัวในการติดต่อกับบุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมของผู้รับบริการ และแหล่งที่จะให้ความช่วยเหลืออื่น ๆ"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูเนาะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่เนาะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
34. แยกแยะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้รับบริการได้ว่าข้อมูลส่วนไหนที่ควรจะไปปรึกษาร่วมกับบุคลากรวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้อง .....	4.15	0.80	4.20	0.78	4.12	0.82	0.63
35. จัดประชุมปรึกษาคณะเฉพาะราย (Case Conference) ร่วมกับบุคลากรในวิชาชีพที่เกี่ยวข้องเท่านั้น .....	3.82	1.05	3.97	0.89	3.70	1.14	1.73
36. ขอความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้รับบริการในการดำเนินโครงการเพื่อการป้องกัน และแก้ไขปัญหาดังกล่าวของผู้รับบริการ .....	4.20	0.74	4.25	0.70	4.17	0.77	0.71
37. ให้คำแนะนำ และ/หรือ ส่งผู้รับบริการไปรับความช่วยเหลือจากบุคลากรอื่น (Referral) ตามความเหมาะสม .....	4.15	0.76	4.30	0.73	4.03	0.76	2.40*

\* P < .05



จากตารางที่ 11 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็นมากในอันที่จะต้อง มีความรับผิดชอบขั้นพื้นฐานที่สุดต่อผู้รับบริการที่จะรักษาเรื่องราวส่วนตัวในการติดต่อกับบุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมของผู้รับบริการและแหล่งที่จะให้ความช่วยเหลืออื่น ๆ โดยมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็นมากที่จะต้องสามารถแยกแยะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้รับบริการ ได้ว่า ข้อมูลส่วนไหนที่ควรจะไปปรึกษาหารือกับบุคลากรในวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้อง (ข้อ 34) จัดประชุมปรึกษาปัญหาเฉพาะราย (Case Conference) ร่วมกับบุคลากรในวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง เท่านั้น (ข้อ 35) ขอความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้รับบริการในการดำเนินโครงการ เพื่อ การป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของผู้รับบริการ (ข้อ 36) และสามารถให้คำแนะนำและ/หรือส่งผู้รับบริการไปรับความช่วยเหลือจากบุคลากรอื่น (Referral) ตามความเหมาะสม (ข้อ 37)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในเรื่อง การให้ คำแนะนำ และ/หรือส่งผู้รับบริการไปรับความช่วยเหลือจากบุคลากรอื่น (Referral) ตาม ความเหมาะสม (ข้อ 37) ซึ่งพบว่านักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเห็นความจำเป็น ที่ครูแนะแนวจะต้องมีความสามารถในด้านการให้คำแนะนำ และ/หรือส่งผู้รับบริการไปรับความ ช่วยเหลือจากบุคลากรอื่น (Referral) ตามความเหมาะสม (ข้อ 37) มากกว่า การที่ ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเห็นความจำเป็นในด้านนี้โดยมีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ

ตารางที่ 12 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่เนาะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูเนาะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถรู้ถึงวิธีการช่วยเหลือผู้รับบริการอย่างมีประสิทธิภาพ (รวมทั้งรับผิดชอบที่จะส่งตัวผู้รับบริการไปยังแหล่งที่จะให้ความช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสม)

องค์ประกอบของสมรรถภาพ :	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่เนาะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
38. แยกแยะได้ว่า ปัญหาประเภทใดควรจัดการปรึกษา เป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่ม หรือเป็นครอบครัว ..	4.30	0.78	4.37	0.80	4.24	0.77	1.08
39. เลือกวิธีการปรึกษาได้อย่างเหมาะสมกับปัญหา และ จุดมุ่งหมายของการปรึกษาแบบต่าง ๆ .....	4.43	0.69	4.54	0.62	4.34	0.73	1.92
40. ประสานและจัดขั้นตอนการให้บริการปรึกษาในแต่ละ ครั้ง ไม่ว่าจะเป็นการปรึกษาแบบรายบุคคล แบบ ครอบครัว และแบบกลุ่ม .....	4.03	0.89	4.12	0.94	3.96	0.85	1.17
41. ใช้วิธีการปรึกษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพจิตใจของ ผู้รับบริการ .....	4.52	0.65	4.61	0.61	4.46	0.67	1.47
42. ตั้งสมมุติฐานไว้หลาย ๆ ข้อควบคู่กันไป เพื่อใช้อธิบาย สภาพการณ์ของผู้รับบริการ .....	3.88	0.96	4.03	0.82	3.76	1.05	1.84

จากตารางที่ 12 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็นมากถึงมีความจำเป็นมากที่สุดในอนาคตที่จะต้อง รู้ถึงวิธีการช่วยเหลือผู้รับบริการอย่างมีประสิทธิภาพ (รวมทั้งรับผิดชอบที่จะส่งตัวผู้รับบริการไปยังแหล่งที่จะให้ความช่วยเหลือได้เหมาะสม) โดยมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นมากที่สุด ที่จะต้องสามารถใช้วิธีการปรึกษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพจิตใจของผู้รับบริการ (ข้อ 41)

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นมากที่สุดที่จะต้องสามารถแยกแยะได้ว่า ปัญหาประเภทใดควรจัดการปรึกษาเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่ม หรือเป็นครอบครัว (ข้อ 38) เลือกวิธีการปรึกษาได้อย่างเหมาะสมกับปัญหาและจุดมุ่งหมายของการปรึกษาแบบต่าง ๆ (ข้อ 39) ประสานและจัดขั้นตอนการให้บริการปรึกษาในแต่ละครั้งไม่ว่าจะเป็นการปรึกษาแบบรายบุคคล แบบครอบครัว และแบบกลุ่ม (ข้อ 40) และสามารถตั้งสมมติฐานไว้หลาย ๆ ข้อควบคู่กันไป เพื่อใช้อธิบายสภาพการณ์ของผู้รับบริการ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวสอดคล้องกันทุกข้อรายการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่เนาะแนวกเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูเนาะแนวกในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "มีทักษะพื้นฐาน ในการให้การปรึกษา"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ :	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่เนาะแนวก		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
43. แสดงการใส่ใจ (Attending Behavior) อย่างแท้จริงต่อผู้รับบริการ .....	4.70	0.54	4.76	0.49	4.66	0.57	1.26
44. ใช้คำถามแบบปลายเปิด เพื่อกระตุ้นให้ผู้รับบริการตอบสนอง .....	4.32	0.83	4.38	0.77	4.28	0.88	0.80
45. ใช้ทักษะในการสะท้อนความรู้สึก (Reflect Feeling) ของผู้รับบริการ .....	4.38	0.72	4.43	0.66	4.34	0.77	0.86
46. ใช้ทักษะในการทวนซ้ำ (Paraphrase) ในข้อความที่เป็นคำพูดของผู้รับบริการ .....	4.11	0.81	4.10	0.86	4.12	0.78	-0.12
47. ใช้ทักษะในการตีความได้อย่างเหมาะสมกับหลักทฤษฎีการปรึกษาที่ใช้ .....	4.07	0.76	4.20	0.80	3.98	0.72	1.88
48. ใช้เทคนิคเฉพาะได้อย่างชำนาญ ตามทฤษฎีการปรึกษาที่เลือกใช้ .....	4.11	0.82	4.30	0.77	3.97	0.83	2.71**

\*\* P < .01

จากตารางที่ 13 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่  
 เนาะแนว เห็นว่าครูเนาะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็นมากถึงมีความจำเป็นมากที่สุดใน  
 อันที่จะต้อง มีทักษะพื้นฐานในการให้บริการปรึกษาโดยมีความเห็นว่าครูเนาะแนวในโรงเรียนมัธยม  
 ศึกษามีความจำเป็นมากที่สุด ที่จะต้องสามารถแสดงการใส่ใจ (Attending Behavior)  
 อย่างแท้จริงต่อผู้รับบริการ (ข้อ 43)

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองมีความเห็นว่าครูเนาะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความ  
 จำเป็นมาก ที่จะต้องสามารถใช้คำถามแบบปลายเปิด เพื่อกระตุ้นให้ผู้รับบริการตอบสนอง (ข้อ 44)  
 ใช้ทักษะในการสะท้อนความรู้สึก (Reflect Feeling) ของผู้รับบริการ (ข้อ 45) ใช้ทักษะ  
 ในการทวนซ้ำ (Paraphrase) ในข้อความที่เป็นคำพูดของผู้รับบริการ (ข้อ 46) ใช้ทักษะใน  
 การตีความได้อย่างเหมาะสมกับหลักทฤษฎีการปรึกษาที่เลือกใช้ (ข้อ 47) และสามารถใช้เทคนิค  
 เฉพาะได้อย่างชำนาญด้านทฤษฎีการปรึกษาที่เลือกใช้ (ข้อ 48)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติ  
 หน้าที่เนาะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในเรื่อง การใช้  
 เทคนิคเฉพาะได้อย่างชำนาญ ตามทฤษฎีการปรึกษาที่เลือกใช้ ซึ่งพบว่านักการศึกษาด้านการ  
 ปรึกษาเชิงจิตวิทยาเห็นความจำเป็นที่ครูเนาะแนวจะต้องมีความสามารถในการใช้เทคนิคเฉพาะได้  
 อย่างชำนาญ ตามทฤษฎีการปรึกษาที่เลือกใช้มากกว่าการที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่เนาะแนวเห็นความจำเป็น  
 ในด้านนี้ โดยมีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถสร้าง และรักษาสัมพันธภาพที่ต่อเนื่อง และอำนวยความสะดวกต่อผู้รับบริการ โดยใช้ทักษะต่าง ๆ ในการติดต่อระหว่างบุคคล"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
49. เอื้ออำนวยให้ผู้รับบริการได้สำรวจตนเอง และเข้าใจตนเอง โดยแสดงความเข้าใจ (Empathy) ให้เกียรติและยอมรับ (Respect) .....	4.54	0.63	4.62	0.63	4.48	0.63	1.45
50. แสดงพฤติกรรมเฉพาะอย่างที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้ผู้รับบริการสามารถตั้งเป้าหมาย และหาวิธีการแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองอย่างเหมาะสม .....	4.21	0.78	4.30	0.75	4.14	0.80	1.37

จากตารางที่ 14 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็นมากถึงมีความจำเป็นมากที่สุด ในขณะที่จะต้อง สามารถสร้างและรักษาสัมพันธภาพที่ต่อเนื่องและอำนวยความสะดวกต่อผู้รับบริการ โดยใช้ทักษะต่าง ๆ ในการติดต่อระหว่างบุคคลโดยมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นมากที่สุดที่จะต้องสามารถเอื้ออำนวยให้ผู้รับบริการได้สำรวจตนเองและเข้าใจตนเอง โดยแสดงความเข้าใจ ให้เกียรติและยอมรับผู้รับบริการ (ข้อ 49)

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นมากที่สุดที่จะต้องสามารถแสดงพฤติกรรมเฉพาะอย่างที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้รับบริการสามารถตั้งเป้าหมาย และหาวิธีการแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองอย่างเหมาะสม (ข้อ 50)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวสอดคล้องกันทุกข้อรายการ



คุรุณวิทย์วิทยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถแสดงแบบแผนของชีวิตที่ค่อนข้างเปิดกว้าง ยืดหยุ่นและยอมรับสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอแต่มีความมุ่งมั่นในคุณธรรมส่วนตัวของตนเอง"

องค์ประกอบสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
51. ใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็น และยอมรับพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากของตนเองได้ .....	4.73	0.52	4.83	0.41	4.65	0.58	2.30*
52. สร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้รับบริการที่มีเชื้อชาติ และศาสนาที่แตกต่างไปจากตนเองได้ .....	4.56	0.65	4.55	0.68	4.56	0.63	-0.07
53. แบ่งปันประสบการณ์ ความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างเป็นกันเอง ในลักษณะที่ไม่ใช่การสอนได้อย่างเหมาะสม .....	4.30	0.82	4.32	0.73	4.29	0.89	0.20

\*  $P < .05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย





จากตารางที่ 15 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็นมาก ถึงมีความจำเป็นมากที่สุดในส่วนที่จะต้อง แสดงแบบแผนของชีวิตที่ค่อนข้างเปิดกว้าง ยืดหยุ่นและยอมรับสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ แต่มีความมุ่งมั่นในคุณธรรมส่วนตัวของตนเองโดยมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นมากที่สุดที่จะต้องใจกว้างสามารถยอมรับฟังความคิดเห็น และยอมรับพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากของตนเองได้ (ข้อ 51) สามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้รับบริการที่มีเชื้อชาติ และศาสนาที่แตกต่างไปจากตนเองได้ (ข้อ 52)

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความจำเป็นมากที่จะต้องสามารถแบ่งปัน ประสบการณ์ ความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างเป็นกันเองในลักษณะที่ไม่ใช่การสอนได้อย่างเหมาะสม (ข้อ 53)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในเรื่องความใจกว้าง สามารถยอมรับฟังความคิดเห็นและยอมรับพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากของตนเอง (ข้อ 51) ซึ่งพบว่านักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเห็นความจำเป็นที่ครูแนะแนวจะต้องใจกว้าง สามารถยอมรับฟังความคิดเห็นและยอมรับพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากของตนเองได้มากกว่าการที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เห็นความจำเป็นในด้านนี้ โดยมีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการศึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถตระหนักถึงข้อจำกัดในด้านส่วนตัวและในวิชาชีพ และสามารถพิจารณาส่งผู้รับบริการต่อไปยังบุคลากรที่เหมาะสมอื่น (Referral) เพื่อจะช่วยส่งเสริมให้กระบวนการปรึกษาได้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
54. รู้ถึงความสามารถและข้อจำกัดในความสามารถด้านการปรึกษาของตน รวมทั้งจรรยาบรรณ และกฎระเบียบในการปฏิบัติหน้าที่ .....	4.60	0.59	4.62	0.54	4.58	0.62	0.43
55. เสาะหาคำวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของตนจากผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงานอยู่เสมอ .....	3.72	0.95	3.79	0.93	3.67	0.98	0.82
56. รวบรวมรายชื่อแหล่งต่าง ๆ ในชุมชนทั้งสถาบัน และบุคคลที่เป็นปัจจุบัน เพื่อการติดต่อในกรณีที่มีความจำเป็นสำหรับส่งผู้รับบริการไปขอความช่วยเหลือ ...	4.10	0.77	4.08	0.81	4.12	0.74	0.35
57. รู้จักและคุ้นเคยกับสถาบัน และบุคคลที่จะให้ความช่วยเหลือเฉพาะด้าน ทั้งหน่วยงานเอกชน และรัฐบาล .....	3.88	0.87	3.99	0.90	3.79	0.83	1.50

ตารางที่ 16 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถ ตระหนักถึงข้อจำกัดในด้านส่วนตัวและในวิชาชีพ และสามารถพิจารณาส่งผู้รับบริการต่อไปยังบุคลากรที่เหมาะสมอื่น (Referral) เพื่อจะช่วยส่งเสริมให้กระบวนการปรึกษาได้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น" (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
58. เข้ารับการอบรม การประชุมเชิงปฏิบัติการในโครงการต่าง ๆ เพื่อติดตามความก้าวหน้า และเพิ่มพูนความรู้ในวิชาชีพอยู่เสมอ .....	4.33	0.77	4.28	0.79	4.37	0.75	-0.80

จากตารางที่ 16 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่เนะแนว เห็นว่าครูเนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็นมากถึงมีความจำเป็นมากที่สุดในด้านที่จะต้อง ตระหนักถึงข้อจำกัดในด้านส่วนตัวและในวิชาชีพ และสามารถพิจารณาส่งผู้รับบริการต่อไปยังบุคลากรที่เหมาะสมอื่น (Referral) เพื่อจะช่วยส่งเสริมให้กระบวนการปรึกษาได้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยมีความเห็นว่าครูเนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นมากที่สุดที่จะต้อง รู้ถึงความสามารถและข้อจำกัดในความสามารถด้านการปรึกษาของตน รวมทั้งจรรยาบรรณ และกฎระเบียบในการปฏิบัติหน้าที่ (ข้อ 54)

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองเห็นว่าครูเนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นมากที่สุด จะต้อง เสาะหาคำวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของตนจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน อยู่เสมอ (ข้อ 55) สามารถรวบรวมรายชื่อแหล่งต่าง ๆ ในชุมชน ทั้งสถาบันและบุคคลที่เป็นปัจจุบัน เพื่อการติดต่อในกรณีที่มีความจำเป็นสำหรับส่งผู้รับบริการไปรับความช่วยเหลือ (ข้อ 56) สามารถรู้จักและคุ้นเคยกับสถาบันและบุคคลที่จะให้ความช่วยเหลือเฉพาะด้าน ทั้งหน่วยงานเอกชนและรัฐบาล (ข้อ 57) และสามารถเข้ารับการอบรม การประชุมเข้าปฏิบัติการในโครงการต่าง ๆ เพื่อติดตามความก้าวหน้าและเพิ่มพูนความรู้ในวิชาชีพอยู่เสมอ (ข้อ 58)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่เนะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวสอดคล้องกันทุกข้อรายการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวดที่ 2 สมรรถภาพด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาในโรงเรียน (School Counseling) ของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ตารางที่ 17 ถึง 21)



ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นนักการศึกษาด้านการ  
 ปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถอธิบาย  
 เป้าหมายและวิธีการจัดบริการแนะแนวและการปรึกษาด้วยภาษาที่เข้าใจง่ายแม้กับบุคคลที่ไม่คุ้นเคยกับกระบวนการปรึกษาเชิงจิตวิทยา"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
59. จัดประชุมชี้แจงให้บุคลากรในโรงเรียนได้เข้าใจ- บทบาท และขอบข่ายของบริการแนะแนว และการ- ปรึกษาที่จัดขึ้น .....	4.18	0.79	4.26	0.72	4.12	0.84	1.19
60. ตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการแนะแนว และ การปรึกษา ได้ชัดเจน และเข้าใจง่าย .....	4.35	0.70	4.37	0.71	4.34	0.70	0.27
61. ชี้แจงให้ผู้ปกครองได้เข้าใจเกี่ยวกับการจัดบริการ แนะแนว และการปรึกษา .....	4.28	0.69	4.32	0.68	4.26	0.71	0.53
62. ชี้แจงเป้าหมายและขอบข่ายของบริการแนะแนว และ การปรึกษาแก่นักเรียนในโอกาสต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น การปฐมนิเทศนักเรียนใหม่ ในชมรม หรือ ชุมนุมที่จัดขึ้นสำหรับนักเรียน .....	4.49	0.66	4.49	0.66	4.50	0.66	-0.13
63. จัดทำเอกสารที่ช่วยให้นักเรียน หรือผู้ปกครองได้เข้าใจ ถึงผลที่จะได้รับ จากบริการแนะแนวและการปรึกษาได้ อย่างชัดเจน .....	4.16	0.77	4.25	0.68	4.09	0.83	1.37

จากตารางที่ 17 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็นมากในอันที่จะต้องสามารถอธิบายเป้าหมายและวิธีการจัดบริการแนะแนวและการปรึกษาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย แม้กับบุคคลที่ไม่คุ้นเคยกับกระบวนการปรึกษาเชิงจิตวิทยา โดยมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นมากที่จะต้องสามารถ จัดประชุมชี้แจงให้บุคลากรในโรงเรียนได้เข้าใจบทบาทและขอบข่ายของบริการแนะแนวและการปรึกษาที่จัดขึ้น (ข้อ 59) ตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการแนะแนวและการปรึกษา ได้ชัดเจน และเข้าใจง่าย (ข้อ 60) ชี้แจงให้ผู้ปกครองได้เข้าใจเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวและการปรึกษา (ข้อ 61) ชี้แจงเป้าหมายและขอบข่ายของบริการแนะแนวและการปรึกษา แก่นักเรียนในโอกาสต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น การปฐมนิเทศนักเรียนใหม่ ในชมรมหรือชุมนุมที่จัดขึ้นสำหรับนักเรียน (ข้อ 62) และสามารถจัดทำเอกสารที่ช่วยให้นักเรียน หรือผู้ปกครองได้เข้าใจถึงผลที่จะได้รับ จากบริการแนะแนวและการปรึกษาได้อย่างชัดเจน (ข้อ 63)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวสอดคล้องกันทุกข้อรายการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถเข้าใจ แนวความคิดของการแนะแนว และการปรึกษาในการพัฒนาตน และสามารถเผยแพร่ข้อมูลต่าง ๆ ทางด้านการแนะแนวแก่ครู และ นักเรียน"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
64. มีความรู้อย่างเพียงพอเกี่ยวกับกระบวนการ และ เครื่องมือที่ใช้ในการแนะแนวและการปรึกษา และสามารถนำมาใช้จัดโครงการ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน ได้พัฒนาตนเอง .....	4.45	0.67	4.50	0.66	4.42	0.68	0.78
65. นำหลักพัฒนาการไปใช้ในการเข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์	4.28	0.71	4.38	0.69	4.21	0.72	1.60
66. วางแผนและจัดกิจกรรมแนะแนวในห้องเรียน .....	4.45	0.69	4.46	0.68	4.45	0.72	0.10
67. เป็นแหล่งให้ความช่วยเหลือแก่ครู ในการจัดกิจกรรมแนะแนวในห้องเรียน .....	4.21	0.80	4.30	0.75	4.14	0.84	1.33

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



จากตารางที่ 18 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็นมาก ในอันที่จะต้องเข้าใจแนวคิดของการแนะแนวและการปรึกษาในการพัฒนาคน และเผยแพร่ข้อมูลต่าง ๆ ทางด้านการแนะแนวแก่ครูและนักเรียน โดยมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็นมากที่สุด มีความรู้เพียงพอเกี่ยวกับกระบวนการ และเครื่องมือที่ใช้ในการแนะแนวและการปรึกษา และสามารถนำมาใช้จัดโครงการเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาตนเอง (ข้อ 64) สามารถนำหลักพัฒนาการไปใช้ในการเข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ (ข้อ 65) สามารถวางแผนและจัดกิจกรรมแนะแนวในห้องเรียน (ข้อ 66) และสามารถเป็นแหล่งให้ความช่วยเหลือแก่ครู ในการจัดกิจกรรมแนะแนวในห้องเรียน (ข้อ 67)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวสอดคล้องกันทุกข้อรายการ



ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการรักษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "มีความรับผิดชอบชั้นพื้นฐานที่สุดต่อนักเรียนที่จะรักษาเรื่องราวส่วนตัวในการติดต่อกับครู ผู้ปกครอง ผู้บริหาร และแหล่งที่จะให้ความช่วยเหลืออื่น ๆ"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการรักษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
68. จัดประชุมปรึกษาปัญหาเฉพาะราย (Case Conference) กับบุคลากรในวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในโรงเรียน .....	4.00	0.77	4.12	0.71	3.91	0.81	1.79
69. ขอความร่วมมือและประสานงานกับครู และผู้บริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน .....	4.51	0.67	4.64	0.53	4.41	0.74	2.34*
70. ขอความร่วมมือและประสานงานกับผู้ปกครองในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน .....	4.46	0.70	4.50	0.64	4.43	0.74	0.66
71. ให้คำแนะนำ และ/หรือ ส่งนักเรียนไปรับความช่วยเหลือจากบุคลากรอื่น (Referral) ตามความเหมาะสมทั้งภายในและนอกโรงเรียน .....	4.13	0.80	4.21	0.74	4.06	0.84	1.24
72. แยกแยะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนได้ว่า ข้อมูลส่วนไหนที่ควรจะไปปรึกษาหารือกับบุคลากรวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้อง .....	4.15	0.79	4.32	0.77	4.02	0.79	2.49*

\* P < .05

จากตารางที่ 19 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็นมาก ถึงมีความจำเป็นมากที่สุดในอนาคต มีความรับผิดชอบขั้นพื้นฐานที่สุดต่อนักเรียนที่จะรักษาเรื่องราวส่วนตัวในการติดต่อกับครู ผู้ปกครอง ผู้บริหารและแหล่งที่จะให้ความช่วยเหลืออื่น ๆ โดยมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นมากที่สุดที่จะต้อง สามารถขอความร่วมมือกับครูและผู้บริหาร ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน (ข้อ 69)

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นมากที่สุดจะสามารถจัดประชุมปรึกษาปัญหาเฉพาะราย (Case Conference) กับบุคลากรในวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในโรงเรียน (ข้อ 68) ขอความร่วมมือและประสานงานกับผู้ปกครองในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน (ข้อ 70) ให้คำแนะนำและ/หรือ ส่งนักเรียนไปรับความช่วยเหลือจากบุคลากรอื่น (Referral) ตามความเหมาะสมทั้งภายในและนอกโรงเรียน (ข้อ 71) และสามารถแยกแยะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนได้ว่า ข้อมูลส่วนไหนที่ควรจะไปปรึกษาหารือกับบุคลากรวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้อง (ข้อ 72)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในเรื่องการขอความร่วมมือและประสานงานกับครู และผู้บริหารในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน (ข้อ 69) และการแยกแยะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนได้ว่า ข้อมูลส่วนไหนที่ควรจะไปปรึกษาหารือกับบุคลากรวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้อง (ข้อ 72) ซึ่งพบว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเห็นความจำเป็นที่ครูแนะแนวจะต้องมีความสามารถในเรื่องดังกล่าวนี้มากกว่า การที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเห็นความจำเป็นในเรื่องเหล่านี้ โดยมีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 20 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการ  
 การศึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถเป็นที่  
 บริการทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่มแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้รับบริการ"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการศึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
73. มีสัมพันธภาพ และความร่วมมืออันดีกับครูในโรงเรียน และพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลืออยู่เสมอ .....	4.66	0.58	4.68	0.59	4.64	0.58	0.50
74. เข้าใจพฤติกรรมซึ่งเป็นผลเนื่องจากปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ครูกับนักเรียนภายในห้องเรียน .....	4.36	0.70	4.45	0.64	4.30	0.73	1.40
75. เข้าใจหลักพฤติกรรมมนุษย์ และนำไปใช้ประโยชน์ได้	4.31	0.77	4.45	0.68	4.21	0.82	2.04*
76. สร้างสภาพการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ .....	3.96	0.82	4.03	0.86	3.91	0.78	0.94
77. มีสัมพันธภาพอันดีกับบุคลากรในวิชาชีพอื่น ๆ .....	4.36	0.71	4.39	0.73	4.34	0.70	0.50
78. จัดบริการการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง .....	3.49	0.93	3.63	0.86	3.39	0.97	1.71
79. ส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน และ โปรแกรมต่าง ๆ ของโรงเรียน .....	3.91	0.81	3.95	0.78	3.89	0.84	0.46
80. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนแก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ของนักเรียน .....	4.11	0.75	4.21	0.74	4.03	0.76	1.58

ตารางที่ 20 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถเป็นที่ปรึกษาทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่มแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้รับบริการ" (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
81. จัดกลุ่มผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และศึกษาหาแนวทางที่จะปฏิบัติต่อเด็ก (ในความดูแล) อย่างเหมาะสม .....	3.60	0.96	3.78	0.95	3.46	0.95	2.19*

\* P < .05

จากตารางที่ 20 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็น ถึงมีความจำเป็นมากที่สุด ในอันที่จะต้องสามารถเป็นที่ปรึกษาทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้รับบริการ โดยมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นมากที่สุดที่จะต้องมีส่วนร่วมอันดีกับครูอยู่ในโรงเรียน และพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลืออยู่เสมอ (ข้อ 73)

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นมากที่สุดจะต้องเข้าใจพฤติกรรมซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนภายในห้องเรียน (ข้อ 74) เข้าใจหลักพฤติกรรมมนุษย์ และนำไปใช้ประโยชน์ได้ (ข้อ 75) สามารถสร้างสภาพการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ (ข้อ 76) สามารถมีส่วนร่วมอันดีกับบุคลากรในวิชาชีพอื่น ๆ (ข้อ 77) สามารถส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน และโปรแกรมต่าง ๆ ของโรงเรียน (ข้อ 79) สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนแก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน (ข้อ 80) สามารถจัดกลุ่มผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และศึกษาหาแนวทางที่จะปฏิบัติต่อเด็ก (ในความดูแล) อย่างเหมาะสม (ข้อ 81)

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นที่สุดจะต้อง มีความสามารถในการจัดบริการปรึกษาสำหรับผู้ปกครอง (ข้อ 78)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในเรื่องความเข้าใจหลักพฤติกรรมมนุษย์ และนำไปใช้ประโยชน์ได้ (ข้อ 75) และการจัดกลุ่มผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และศึกษาหาแนวทางที่จะปฏิบัติต่อเด็ก (ในความดูแล) อย่างเหมาะสม (ข้อ 81) ซึ่งพบว่านักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเห็นความจำเป็นที่ครูแนะแนวจะต้องมีความสามารถในเรื่องดังกล่าวนี้ มากกว่าการที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เห็นความจำเป็นในเรื่องเหล่านี้ โดยมีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 21 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถติดตามผลศิษย์เก่าในด้านต่าง ๆ"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
82. ติดตามผลศิษย์เก่าในด้าน :							
1. การจัดวางตัวบุคคลเกี่ยวกับอาชีพ และความพึงพอใจในอาชีพนั้น ๆ .....	3.89	0.85	4.07	0.81	3.75	0.87	2.46*
2. การจัดวางตัวบุคคลเกี่ยวกับหลักสูตรที่ได้ศึกษาในโรงเรียน และความพึงพอใจในหลักสูตรนั้น ๆ .....	3.97	0.83	4.09	0.77	3.87	0.87	1.76
3. การปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมในทางสังคม หลังจากได้รับบริการแนะแนวไปแล้ว .....	4.00	0.81	4.14	0.83	3.89	0.79	2.08*
4. ประเมินประโยชน์ของบริการต่าง ๆ ที่ฝ่ายแนะแนวได้จัดขึ้นรวมทั้งข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากศิษย์เก่า .....	4.11	0.74	4.13	0.74	4.09	0.74	0.37
5. สสำรวจผลการทดสอบจากแบบวัดความสนใจ แบบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน และแบบวัดความกดดัน	3.82	0.89	3.84	0.90	3.81	0.90	0.24

ตารางที่ 21 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการศึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถ ติดตามผลศิษย์เก่าในด้านต่าง ๆ" (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการศึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
82. ติดตามผลศิษย์เก่าในด้าน : (ต่อ)							
6. สำนวจความพึงพอใจ และความต่อเนื่องในการ เลือกและการตัดสินใจต่าง ๆ ที่ได้กระทำโดยที่ ฝ่ายแนะแนวมีส่วนช่วยเหลือ .....	3.79	0.83	3.89	0.89	3.71	0.77	1.48

\*  $P < .05$



จากตารางที่ 21 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็นมากในอันที่จะต้องสามารถจัดบริการข่าวสารที่เป็นประโยชน์ และช่วยเหลือศิษย์เก่าทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มโดยมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นมาก ที่จะต้องสามารถติดตามผลศิษย์เก่าในด้าน (ข้อ 82) การจัดวางตัวบุคคลเกี่ยวกับอาชีพ และความพึงพอใจในอาชีพนั้น ๆ (ข้อ 82.1) การจัดวางตัวบุคคลเกี่ยวกับหลักสูตรที่ได้ศึกษาในโรงเรียน และความพึงพอใจหลักสูตรนั้น (ข้อ 82.2) การปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมในทางสังคมหลังจากได้รับบริการแนะแนวไปแล้ว (ข้อ 82.3) ประเมินประโยชน์ของบริการต่าง ๆ ที่ฝ่ายแนะแนวได้จัดขึ้นรวมทั้งข้อ-เสนอแนะต่าง ๆ จากศิษย์เก่า (ข้อ 82.4) สสำรวจผลการทดสอบจากแบบวัดความสนใจแบบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน และแบบวัดความถนัด (ข้อ 82.5) และสำรวจความพึงพอใจและความต่อเนื่องในการเลือกและการตัดสินใจต่าง ๆ ที่ได้กระทำโดยที่ฝ่ายแนะแนวมีส่วนช่วยเหลือ (ข้อ 82.6)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในเรื่อง การติดตามผลศิษย์เก่าในด้านการจัดวางตัวบุคคลเกี่ยวกับอาชีพและความพึงพอใจในอาชีพนั้น ๆ (ข้อ 82.1) ซึ่งพบว่านักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเห็นความจำเป็นที่ครูแนะแนวจะต้องมีความสามารถในการติดตามผลศิษย์เก่าในด้านการจัดวางตัวบุคคลเกี่ยวกับอาชีพ และความพึงพอใจในอาชีพนั้น ๆ (ข้อ 82.1) มากกว่าการที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเห็นความจำเป็นในเรื่องนี้ โดยมีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

หมวดที่ 3 สมรรถภาพด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาสำหรับครอบครัว (Family Counseling) ของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ตารางที่ 22)



ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถ ดำเนินการ และ/หรือมีประสบการณ์ในการใช้วิธีการและเทคนิคเฉพาะต่าง ๆ ในการจัดบริการให้การปรึกษาสำหรับครอบครัว"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
83. นำผู้รับบริการให้มองตนเองถึงปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในครอบครัว .....	4.08	0.74	4.17	0.70	4.01	0.77	1.43
84. รู้และเข้าใจในรูปแบบ และโครงสร้างภายในครอบครัวของผู้รับบริการ .....	4.04	0.77	4.09	0.73	4.00	0.79	0.79
85. วิเคราะห์รูปแบบการปฏิสัมพันธ์ ทั้งที่เป็นทางวาจาและที่ไม่ใช่ทางวาจาภายในครอบครัวของผู้รับบริการได้..	3.89	0.87	4.00	0.78	3.80	0.92	1.52
86. เข้าไปเกี่ยวข้องและยุติการเกี่ยวข้องกับครอบครัวของผู้รับบริการได้ในเวลาอันเหมาะสม .....	3.47	1.07	3.58	1.00	3.39	1.12	1.16
87. ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารภายในครอบครัว เพื่อส่งเสริมให้ผู้รับบริการ ได้สร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันกับสมาชิกในครอบครัวให้ดียิ่งขึ้น...	3.76	0.86	3.87	0.81	3.67	0.90	1.52
88. ช่วยให้ผู้รับบริการมองเห็น และเข้าใจรูปแบบของการติดต่อกันภายในครอบครัว .....	3.85	0.84	4.00	0.85	3.74	0.82	2.05*

ตารางที่ 22 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการ  
 การศึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่เนาะแนว เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูเนาะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถดำเนินการ  
 และ/หรือ มีประสบการณ์ในการใช้วิธีการและเทคนิคเฉพาะต่าง ๆ ในการจัดบริการให้การศึกษสำหรับครอบครัว" (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถภาพ :	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการศึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่เนาะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ความสามารถที่ครูเนาะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี							
89. ใช้คำที่สื่อความหมายเกี่ยวกับอาการ ความรู้สึกและ พฤติกรรมของผู้บริการได้ .....	3.93	0.79	4.13	0.74	3.77	0.79	3.10**
90. วินิจฉัยอาการของผู้รับบริการได้ .....	4.05	0.80	4.20	0.78	3.94	0.80	2.13*
91. นำคำอุปมาอุปไมย (Paradox) มาใช้ประโยชน์ ในการปรึกษา .....	3.36	1.10	3.46	1.14	3.29	1.08	1.02

\*  $P < .05$

\*\*  $P < .01$

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



จากตารางที่ 22 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็นถึงมีความจำเป็นมากในอันที่จะต้องสามารถดำเนินการและ/หรือมีประสบการณ์ในการใช้วิธีการและเทคนิคเฉพาะต่าง ๆ ในการจัดบริการให้การปรึกษาสำหรับครอบครัว โดยมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นมากที่จะต้องสามารถนำผู้รับบริการให้มองตนเองถึงปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในครอบครัว (ข้อ 83) รู้และเข้าใจในรูปแบบและโครงสร้างภายในครอบครัวของผู้รับบริการ (ข้อ 84) วิเคราะห์รูปแบบการปฏิสัมพันธ์ ทั้งที่เป็นทางวาจาและที่ไม่ใช่ทางวาจาภายในครอบครัวของผู้รับบริการ (ข้อ 85) ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารภายในครอบครัว เพื่อช่วยให้ผู้รับบริการได้สร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันกับสมาชิกในครอบครัวให้ดียิ่งขึ้น (ข้อ 87) ช่วยให้ผู้รับบริการมองเห็น และเข้าใจรูปแบบของการติดต่อกันภายในครอบครัว (ข้อ 88) ใช้คำที่สื่อความหมายเกี่ยวกับอาการ ความรู้สึกและพฤติกรรมของผู้รับบริการ (ข้อ 89) วินิจฉัยอาการของผู้รับบริการได้ (ข้อ 90)

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสามารถเข้าไปเกี่ยวข้องและยุติการเกี่ยวข้องกับครอบครัวของผู้รับบริการได้ในเวลาอันเหมาะสม (ข้อ 86) และสามารถนำคำอุปมาอุปไมย (Paradox) มาใช้ประโยชน์ในการปรึกษา (ข้อ 91)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในเรื่องการใช้คำที่สื่อความหมายเกี่ยวกับอาการ ความรู้สึกและพฤติกรรมของผู้รับบริการ (ข้อ 89) ซึ่งพบที่มีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และในเรื่อง การช่วยให้ผู้รับบริการมองเห็นและเข้าใจรูปแบบของการติดต่อกันภายในครอบครัว (ข้อ 88) และการวินิจฉัยอาการของผู้รับบริการได้ (ข้อ 90) ซึ่งพบว่า มีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเห็นความจำเป็นที่ครูแนะแนวจะต้องมีความสามารถในเรื่องดังกล่าว มากกว่าการที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเห็นความจำเป็นในเรื่องเหล่านี้

หมวดที่ 4 สมรรถภาพด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่ม (Group Counseling)  
ของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ตารางที่ 23 ถึง 29)



ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่เนาะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูเนาะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถวินิจฉัย ได้ว่า ปัญหาใดควรจัดให้บริการปรึกษาเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม จึงจะเอื้ออำนวยให้ผู้รับบริการแก้ปัญหาได้ดีที่สุด (รวมทั้งรับผิดชอบ ที่จะส่งตัวผู้รับบริการไปยังแหล่งที่จะให้ความช่วยเหลือได้เหมาะสม)"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูเนาะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่เนาะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
92. แยกแยะได้ว่า ปัญหาประเภทใดควรจัดการปรึกษา เป็นกลุ่ม หรือเป็นรายบุคคล .....	4.31	0.72	4.29	0.76	4.33	0.70	-0.37
93. จัดกลุ่มบริการปรึกษาได้ตามลักษณะของปัญหา จุด- มุ่งหมาย และสมาชิกในกลุ่ม .....	4.31	0.72	4.37	0.75	4.27	0.71	0.89
94. ชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนและผู้ใหญ่ ซึ่งเป็น ตัวแบบที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้รับบริการ .....	3.98	0.86	3.95	0.85	4.01	0.87	-0.48
95. ประสานและจัดขั้นตอนการให้บริการปรึกษาในแต่ละครั้ง ทางการปรึกษาเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่ม .....	4.09	0.78	4.14	0.80	4.04	0.76	0.88

จากตารางที่ 23 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็นมากในอันที่จะต้องสามารถวินิจฉัยได้ว่า ปัญหาใดควรจัดให้บริการปรึกษาเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม จึงจะเอื้ออำนวยให้ผู้รับบริการแก้ปัญหาได้ดีที่สุด (รวมทั้งรับผิดชอบที่จะส่งตัวผู้รับบริการไปยังแหล่งที่จะให้ความช่วยเหลือได้เหมาะสม) โดยมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นมากที่จะต้องสามารถแยกแยะได้ว่าปัญหาประเภทใดควรจัดการปรึกษาเป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคล (ข้อ 92) จัดกลุ่มให้บริการปรึกษาได้ตามลักษณะของปัญหา จุดมุ่งหมาย และสมาชิกในกลุ่ม (ข้อ 93) ชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนและผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นตัวแบบที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้รับบริการ (ข้อ 94) และสามารถประสานและจัดขั้นตอนการให้บริการปรึกษาในแต่ละตัว ทั้งการปรึกษาเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม (ข้อ 95)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวสอดคล้องกันทุกข้อรายการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ตารางที่ 24 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถใช้ กระบวนการปรึกษาเป็นกลุ่ม และกิจกรรมกลุ่มแบบต่าง ๆ ที่สามารถเอื้ออำนวยให้ผู้รับบริการได้เปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรม ตามระดับอายุของเขา"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
96. เข้าใจในพลวัตกลุ่ม (Group Dynamics) ใน- ประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้ :							
1. เข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่ม และเนื้อหา สาระที่สื่อความหมายกันในกลุ่ม .....	4.19	0.80	4.30	0.19	4.10	0.87	1.67
2. เข้าใจในลำดับขั้นพัฒนาการของกลุ่ม .....	4.02	0.82	4.08	0.76	3.97	0.86	0.88
3. เข้าใจลักษณะการเป็นผู้นำกลุ่มแบบต่าง ๆ ....	4.06	0.83	4.12	0.82	4.01	0.84	0.86
4. เข้าใจปัจจัยที่ทำให้กลุ่มมีการพัฒนาเกิดขึ้น .....	4.16	0.80	4.26	0.81	4.09	0.79	1.43
97. เข้าใจพฤติกรรมตามขั้นพัฒนาการ และวิธีการแก้ปัญหา ของบุคคลในแต่ละวัย และมีทักษะในการใช้เทคนิคได้ อย่างเหมาะสมกับระดับของผู้รับบริการ .....	4.24	0.76	4.38	0.75	4.14	0.75	2.12*

ตารางที่ 24 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถใช้กระบวนการปรึกษาเป็นกลุ่ม และกิจกรรมกลุ่มแบบต่าง ๆ ที่สามารถเอื้ออำนวยให้ผู้รับบริการได้เปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมตามระดับอายุของเขา" (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
98. เข้าใจและจัด :							
1. การปรึกษาเป็นกลุ่มโดยใช้วิธีการเล่น (Play Group Counseling) .....	3.86	0.90	3.91	0.91	3.83	0.90	0.57
2. การใช้กลวิธีเรียนรู้จากตัวแบบ (Modeling)	3.87	0.81	4.04	0.82	3.74	0.79	2.45*
3. การใช้กลวิธีการแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) .....	4.08	0.81	4.13	0.81	3.84	0.79	2.41*

\* P < .05

จากตารางที่ 24 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็นมากในอันที่จะต้องสามารถใช้กระบวนการปรึกษาเป็นกลุ่มและกิจกรรมกลุ่มแบบต่าง ๆ ที่สามารถเอื้ออำนวยให้ผู้รับบริการได้เปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมตามระดับอายุของเขา โดยมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นมากที่จะต้องเข้าใจในพลวัตกลุ่ม (Group Dynamics) ในด้าน (ข้อ 96) ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มและเนื้อหาสาระที่สื่อความหมายกันในกลุ่ม (ข้อ 96.1) ความเข้าใจในลำดับขั้นพัฒนาการของกลุ่ม (ข้อ 96.2) ความเข้าใจลักษณะการเป็นผู้นำกลุ่มแบบต่าง ๆ (ข้อ 96.3) ความเข้าใจปัจจัยที่ทำให้กลุ่มมีการพัฒนาเกิดขึ้น (ข้อ 96.4) สามารถเข้าใจพฤติกรรมตามขั้นพัฒนาการ และวิธีการแก้ปัญหาของบุคคลในแต่ละวัย และมีทักษะในการใช้เทคนิคได้อย่างเหมาะสมกับระดับของผู้รับบริการ (ข้อ 97) สามารถเข้าใจและจัดการปรึกษาเป็นกลุ่มโดยใช้วิธีการเล่น (Play Group Counseling) (ข้อ 98.1) สามารถเข้าใจและใช้กลวิธีเรียนรู้จากตัวแบบ (Modeling) (ข้อ 98.2) และสามารถเข้าใจและใช้กลวิธีการแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) (ข้อ 98.3)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในเรื่องความเข้าใจพฤติกรรมตามขั้นพัฒนาการ และวิธีการแก้ปัญหาของบุคคลในแต่ละวัย และมีทักษะในการใช้เทคนิคได้อย่างเหมาะสมกับระดับของผู้รับบริการ (ข้อ 97) ความเข้าใจและการใช้กลวิธีเรียนรู้จากตัวแบบ (Modeling) (ข้อ 98.2) และความเข้าใจและการใช้กลวิธีการแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) (ข้อ 98.3) ซึ่งพบว่านักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเห็นความจำเป็นที่ครูแนะแนวจะต้องมีความสามารถในเรื่องดังกล่าว มากกว่าการที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเห็นความจำเป็นในเรื่องเหล่านี้ โดยมีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 25 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถสังเกต และบันทึกพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ที่เป็นทางวาจาและที่ไม่ใช่ทางวาจาที่เกิดขึ้นในกลุ่มได้ตามแนวทาง และวิธีการที่เหมาะสม"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
99. สังเกตและบันทึกพฤติกรรมสำคัญ ๆ ของแต่ละบุคคล และปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม .....	4.02	0.82	4.16	0.80	3.91	0.82	2.01*
100. ชี้อหรือแสดงให้เห็นถึงปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม โดยใช้เครื่องมือที่เหมาะสม .....	3.92	0.83	4.07	0.81	3.81	0.84	2.04*
101. ประเมินปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกแต่ละคนภายในกลุ่มว่ามีลักษณะ เป็นผู้ริเริ่มหรือเป็นผู้ตอบสนอง .....	3.94	0.86	4.08	0.81	3.83	0.88	1.93
102. บันทึกระดับพฤติกรรมพื้นฐานที่เกิดขึ้นในกลุ่ม (เช่น สีหน้า ท่าทาง คำพูดที่ต่อต้าน เป็นต้น) .....	3.95	0.90	4.13	0.81	3.81	0.94	2.39*

\*  $P < .05$

ศูนย์วิจัยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 25 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็นมากในอันที่จะต้องสามารถสังเกตและบันทึกพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ทั้งที่เป็นทางวาจาและที่ไม่ใช่ทางวาจาที่เกิดขึ้นในกลุ่ม ได้ตามแนวทาง และวิธีการที่เหมาะสม โดยมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความจำเป็นมากที่จะต้องสามารถสังเกตและบันทึกพฤติกรรมสำคัญ ๆ ของแต่ละบุคคลและปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม (ข้อ 99) ชี้หรือแสดงให้เห็นถึงปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม โดยใช้เครื่องมือที่เหมาะสม (ข้อ 100) ประเมินปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกแต่ละคนภายในกลุ่ม ว่ามีลักษณะเป็นผู้ริเริ่มหรือตอบสนอง (ข้อ 101) และสามารถบันทึกระดับพฤติกรรมพื้นฐานที่เกิดขึ้นในกลุ่ม เช่น สีหน้า ท่าทาง คำพูดที่ต่อต้าน เป็นต้น (ข้อ 102)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ ในเรื่องการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมสำคัญ ๆ ของแต่ละบุคคลและปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม (ข้อ 99) การชี้หรือแสดงให้เห็นถึงปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มโดยใช้เครื่องมือที่เหมาะสม (ข้อ 100) และการบันทึกระดับพฤติกรรมพื้นฐานที่เกิดขึ้นในกลุ่ม เช่น สีหน้า ท่าทาง คำพูดที่ต่อต้าน เป็นต้น (ข้อ 102) โดยนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเห็นความจำเป็นที่ครูแนะแนวจะต้องมีความสามารถในเรื่องดังกล่าวมากกว่าการที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเห็นความจำเป็นในเรื่องเหล่านี้ ซึ่งพบว่ามีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "มีความรู้ใน ทฤษฎีที่สำคัญ ๆ เกี่ยวกับกลุ่มรวมทั้งบุคคลที่มีส่วนในการพัฒนาทฤษฎีเหล่านั้น"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
103. อธิบายและใช้วิธีต่าง ๆ ในการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม โดยใช้หลักทฤษฎี ดังต่อไปนี้ :							
1. การปรึกษาแบบวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Transactional Analysis-TA)...	3.60	0.92	3.71	0.91	3.52	0.93	1.36
2. การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคคล (Human Resource Developing Training) .....	3.66	0.95	3.92	0.83	3.47	0.99	3.21 **
3. การปรึกษาตามหลักจิตวิทยาของแอดเลอร์ (Adlerian Psychology) .....	3.44	0.97	3.53	1.09	3.37	0.87	1.06
4. การปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ (Rational-Emotive Therapy-RET) .....	3.61	0.91	3.66	1.03	3.58	0.81	0.56
5. การปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อส่งเสริมพัฒนาการ (Developmental Group Counseling)....	3.84	0.77	4.01	0.70	3.70	0.80	2.71 **

ตารางที่ 26 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "มีความรู้ใน ทฤษฎีที่สำคัญ ๆ เกี่ยวกับกลุ่มรวมทั้งบุคคลที่มีส่วนในการพัฒนาทฤษฎีเหล่านั้น" (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
103. อธิบายและใช้วิธีต่าง ๆ ในการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม โดยใช้หลักทฤษฎี ดังต่อไปนี้ : (ต่อ)							
6. การปรึกษาแบบเผชิญความจริง (Reality Therapy-RT) .....	3.70	0.91	3.79	0.96	3.63	0.87	1.15
7. การปรึกษาเป็นกลุ่มแบบพฤติกรรมนิยม (Behavioral Group Counseling).....	3.77	0.85	3.82	0.92	3.73	0.79	0.66
8. การปรึกษาเป็นกลุ่มแบบแสดงละครทางจิตวิทยา (Group Psychodrama) .....	3.26	0.97	3.39	1.01	3.16	0.93	1.60
9. การปรึกษาเป็นกลุ่มแบบยึดผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง (Client-Centered Group Therapy) ...	4.07	0.74	4.17	0.72	3.99	0.75	1.62
10. การปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเกสตัลท์ (Gestalt Group Therapy).....	3.59	0.87	3.74	0.93	3.48	0.81	1.95

\*\* P < .01

จากตารางที่ 26 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็นถึงมีความจำเป็นมากในอันที่จะต้อง มีความรู้ในทฤษฎีที่สำคัญ ๆ เกี่ยวกับกลุ่มรวมทั้งบุคคลที่มีส่วนในการพัฒนาทฤษฎีเหล่านั้น โดยมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความจำเป็นมากที่จะต้องสามารถอธิบาย และใช้วิธีต่าง ๆ ในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มโดยใช้หลักทฤษฎีการปรึกษาแบบวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Transactional Analysis - TA) (ข้อ 103.1) การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของบุคคล (Human Resource Developing Training) (ข้อ 103.2) การปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ (Rational - Emotive Therapy - RET) (ข้อ 103.4) การปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อส่งเสริมพัฒนาการ (Developmental Group Counseling) (ข้อ 103.5) การปรึกษาแบบเผชิญความจริง (Reality Therapy - RT) (ข้อ 103.6) การปรึกษาเป็นกลุ่มแบบพฤติกรรมนิยม (Behavioral Group Counseling) (ข้อ 103.7) การปรึกษาเป็นกลุ่มแบบยึดผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง (Client - Centered Group Therapy) การปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเกสตัลท์ (Gestalt Group Therapy) (ข้อ 103.10)

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสามารถอธิบายและใช้วิธีการต่าง ๆ ในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มโดยใช้หลักทฤษฎีการปรึกษาตามหลักจิตวิทยาของแอดเลอร์ (Adlerian Psychology) (ข้อ 103.3) และการปรึกษาเป็นกลุ่มแบบแสดงละครทางจิตวิทยา (Group Psychodrama) (ข้อ 103.10)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในเรื่อง การอธิบายและใช้วิธีต่าง ๆ ในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มโดยใช้หลักทฤษฎีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของบุคคล (Human Resource Developing Training) (ข้อ 103.2) และการปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อส่งเสริมพัฒนาการ (Developmental Group Counseling) (ข้อ 103.5) ซึ่งพบว่านักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเห็นความจำเป็นที่ครูแนะแนวจะต้องมีความจำเป็นในเรื่องดังกล่าวมากกว่า การที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเห็นความจำเป็นในด้านนี้ โดยมีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01



ตารางที่ 27 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถแยก ความแตกต่างระหว่างกลุ่มประเภทต่าง ๆ ได้"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
104. ระบุความแตกต่างระหว่างแนวความคิด วิธีการ กระบวนการ ลักษณะของกลุ่ม และบทบาทของผู้นำ กลุ่มในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้							
1. การแนะแนวเป็นกลุ่ม (Group Guidance)	4.07	0.83	4.22	0.78	3.95	0.86	2.18*
2. การปรึกษาเป็นกลุ่ม (Group Counseling)	4.01	0.86	4.09	0.82	3.95	0.89	1.08
3. จิตบำบัดเป็นกลุ่ม (Group Psychotherapy)	3.18	1.28	3.21	1.28	3.15	1.29	0.31
105. เข้าใจความหมาย ลักษณะเฉพาะและวิธีปฏิบัติของกลุ่มประเภทต่าง ๆ ดังนี้							
1. พลวัตกลุ่ม (Group Dynamics) .....	4.09	0.77	4.24	0.71	3.98	0.80	2.21*
2. กลุ่มเน้นทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ หรือกลุ่มฝึกอบรม (T-Groups) .....	3.88	0.83	3.91	0.80	3.85	0.86	0.46
3. กลุ่มการแสดงละครทางจิตวิทยา (Psychodrama) .....	3.43	0.95	3.50	1.01	3.37	0.91	0.90

ตารางที่ 27 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการศึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถแยก ความแตกต่างระหว่างกลุ่มประเภทต่าง ๆ ได้" (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
105. เข้าใจความหมาย ลักษณะเฉพาะและวิธีปฏิบัติของ กลุ่มประเภทต่าง ๆ ดังนี้ (ต่อ)							
4. กลุ่มแบบปิด (Closed Groups) .....	3.48	0.93	3.66	1.08	3.34	0.77	2.28*
5. กลุ่มแบบเปิด (Open Groups) .....	3.57	0.89	3.72	1.08	3.45	0.69	2.05*
6. กลุ่มที่กำหนดทิศทางของตนเอง (Self- Directed Groups) .....	3.64	0.88	3.76	0.98	3.55	0.78	1.61
7. การปรึกษาเป็นกลุ่มแบบกลุ่มเป็นศูนย์กลาง (Group Centered Counseling) .....	3.88	0.84	4.07	0.87	3.74	0.80	2.58*

\*  $P < .05$



จากตารางที่ 27 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็นถึงมีความจำเป็นมากในอันที่จะต้อง สามารถแยกความแตกต่างระหว่างกลุ่มประเภทต่าง ๆ ได้ โดยมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นมากที่จะต้องสามารถ ระบุความแตกต่างระหว่างแนวความคิด วิธีการ กระบวนการ ลักษณะของกลุ่ม และบทบาทของผู้นำกลุ่มในการดำเนินกิจกรรมการแนะแนวเป็นกลุ่ม (Group Guidance) (ข้อ 104.1) และการปรึกษาเป็นกลุ่ม (Group Counseling) (ข้อ 104.2) สามารถเข้าใจความหมายลักษณะเฉพาะและวิธีปฏิบัติของกลุ่มประเภทพลวัตกลุ่ม (Group Dynamics) (ข้อ 105.1) กลุ่มเน้นทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์หรือกลุ่มฝึกอบรม (T - Groups) (ข้อ 105.2) กลุ่มแบบปิด (Closed Groups) (ข้อ 105.4) กลุ่มแบบเปิด (Open Groups) (ข้อ 105.5) กลุ่มที่กำหนดทิศทางของตนเอง (Self - Directed Groups) (ข้อ 105.6) การปรึกษาเป็นกลุ่มแบบกลุ่มเป็นศูนย์กลาง (Group Centered Counseling) (ข้อ 105.7)

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสามารถ ระบุความแตกต่างระหว่างแนวความคิด วิธีการ กระบวนการ ลักษณะของกลุ่ม และบทบาทของผู้นำกลุ่มในการดำเนินกิจกรรมจิตบำบัดเป็นกลุ่ม (Group Psychotherapy) (ข้อ 104.3) และสามารถเข้าใจความหมาย ลักษณะเฉพาะ และวิธีปฏิบัติของกลุ่มประเภทกลุ่มการแสดงละครทางจิตวิทยา (Psychodrama) (ข้อ 105.3)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันในเรื่อง การระบุความแตกต่างระหว่างแนวความคิด วิธีการ กระบวนการ ลักษณะของกลุ่ม และบทบาทของผู้นำกลุ่มในการดำเนินกิจกรรมจิตบำบัดเป็นกลุ่ม (Group Psychotherapy) (ข้อ 104.1) การเข้าใจความหมาย ลักษณะเฉพาะ และวิธีปฏิบัติของกลุ่มประเภท พลวัตกลุ่ม (Group Dynamics) (ข้อ 105.1) กลุ่มแบบปิด (Closed Groups) (ข้อ 105.4) กลุ่มแบบเปิด (Open Groups) (ข้อ 105.5) และการปรึกษาเป็นกลุ่มแบบกลุ่มเป็นศูนย์กลาง (Group Centered Counseling) (ข้อ 105.7) โดยนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเห็นความจำเป็นที่ครูแนะแนวจะต้องมีความสามารถในเรื่องดังกล่าวมากกว่าการที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเห็นความจำเป็นในเรื่องเหล่านี้ ซึ่งปรากฏว่ามีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 28 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการศึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "มีความคุ้นเคย กับกลุ่มเพื่อพัฒนาตนเอง และการจัดกลุ่มประเภทต่าง ๆ ตลอดจนมีความสามารถที่จะแนะนำกิจกรรมกลุ่มที่เหมาะสม"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
106. เป็นสมาชิก หรือผู้นำในกิจกรรมกลุ่มประเภทต่าง ๆ ดังนี้ :							
1. กลุ่มฝึกความไวต่อการรับรู้ (Sensitivity Group) .....	3.80	1.02	3.83	1.01	3.77	1.02	0.38
2. กลุ่มสัมผัสใจ (Encounter Group) .....	3.53	1.02	3.58	1.06	3.49	0.99	0.57
3. กลุ่มจิตบำบัดสำหรับครอบครัว (Family Therapy Group) .....	3.09	1.16	3.16	1.19	3.03	1.14	0.72
4. กลุ่มบำบัดด้วยการเล่น หรือใช้กิจกรรม (Play- Therapy or Activity Therapy Group) ..	3.32	1.14	3.43	1.10	3.23	1.16	1.18
107. เป็นผู้ช่วยในการนำกลุ่ม (Co-Leader) ร่วมกับ- อาจารย์ผู้สอน ผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน ...	3.68	0.95	3.74	0.93	3.64	0.97	0.67

ตารางที่ 28 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "มีความคุ้นเคย กับกลุ่มเพื่อพัฒนาตนเอง และการจัดกลุ่มประเภทต่าง ๆ ตลอดจนมีความสามารถที่จะแนะนำกิจกรรมกลุ่มที่เหมาะสม" (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
108. อธิบาย และ/หรือ มีประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้ วิธีการ และเทคนิคเฉพาะในการปรึกษาเป็นกลุ่ม ดังนี้ :							
1. การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเจาะจงในประเด็นเฉพาะ (Focused Feedback) .....	3.90	0.83	4.04	0.81	3.79	0.83	2.00*
2. การใช้กลวิธีจัดการความรู้สึกกังวลอย่างเป็นระบบ (Systematic Desensitization) .....	3.74	0.92	3.82	0.92	3.69	0.93	0.89
3. การแสดงละครทางจิตวิทยา (Psychodrama)	3.24	1.00	3.38	0.99	3.14	1.00	1.60
4. การแสดงละครทางสังคม (Sociodrama)....	3.37	0.97	3.51	0.99	3.26	0.94	1.73
5. การใช้ตัวแบบ (Modeling) .....	3.68	0.86	3.86	0.86	3.55	0.85	2.36*
6. การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) ...	3.78	0.84	3.87	0.85	3.71	0.82	1.25

ตารางที่ 28 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "มีความคุ้นเคย กับกลุ่มเพื่อพัฒนาตนเอง และการจัดกลุ่มประเภทต่าง ๆ ตลอดจนมีความสามารถที่จะแนะนำกิจกรรมกลุ่มที่เหมาะสม" (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
108. อธิบาย และ/หรือ มีประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้ วิธีการ และเทคนิคเฉพาะในการปรึกษาเป็นกลุ่ม ดังนี้ : (ต่อ)							
7. กลุ่มแบบมาราธอน (Extended Sessions or Marathon Groups) .....	3.08	1.10	3.21	1.14	2.98	1.07	1.38
8. การฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก (Assertiveness Training) .....	3.87	0.93	3.89	1.01	3.85	0.87	0.31

\* P < .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 28 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็นถึงมีความจำเป็นมากในอันที่จะต้อง มีความคุ้นเคยกับกลุ่มเพื่อพัฒนาตนเองและการจัดกลุ่มประเภทต่าง ๆ ตลอดจนมีความสามารถที่จะแนะนำกิจกรรมกลุ่มที่เหมาะสม โดยมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความจำเป็นมากที่จะต้อง เคยเป็นสมาชิกหรือสามารถเป็นผู้นำในกิจกรรมกลุ่มประเภท กลุ่มฝึกความไวต่อการรับรู้ (Sensitivity Group) (ข้อ 106.1) กลุ่มสัมผัสใจ (Encounter Group) (ข้อ 106.2) สามารถเป็นผู้ช่วยในการนำกลุ่ม (Co - Leader) ร่วมกับอาจารย์ผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน (ข้อ 107) สามารถอธิบายและ/หรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้วิธีการ และเทคนิคเฉพาะในการปรึกษาเป็นกลุ่มในด้าน (ข้อ 108) การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเจาะจงในประเด็นเฉพาะ (Focused Feedback) (ข้อ 108.1) การใช้กลวิธีขจัดความรู้สึกกังวลอย่างเป็นระบบ (Systematic Desensitization) (ข้อ 108.2) การใช้ตัวแบบ (Modeling) (ข้อ 108.5) การแสดงบทบาทสมมุติ (Role Playing) (ข้อ 108.6) การฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก (Assertiveness Training) (ข้อ 108.8)

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้อง เคยเป็นสมาชิกหรือสามารถเป็นผู้นำในกิจกรรมกลุ่มประเภทกลุ่มจิตบำบัดสำหรับครอบครัว (Family Therapy Group) (ข้อ 106.3) กลุ่มจิตบำบัดด้วยการเล่น หรือใช้กิจกรรม (ข้อ 106.4) สามารถอธิบาย และ/หรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้วิธีการและเทคนิคเฉพาะในการปรึกษาเป็นกลุ่มในด้าน (ข้อ 108) การแสดงละครทางจิตวิทยา (Psychodrama) (ข้อ 108.3) การแสดงละครทางสังคม (Sociodrama) (ข้อ 108.4) และกลุ่มแบบมาราธอน (Extended Sessions or Marathon Groups) (ข้อ 108.8)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในเรื่องการอธิบายและ/หรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้วิธีการและเทคนิคเฉพาะในการปรึกษาเป็นกลุ่มในด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเจาะจงในประเด็นเฉพาะ (Focused Feedback) (ข้อ 108.1) และการใช้ตัวแบบ (Modeling) (ข้อ 108.5) ซึ่งพบว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเห็นความจำเป็นในเรื่องดังกล่าว มากกว่าการที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เห็นความจำเป็นในเรื่องเหล่านี้ โดยมีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 29 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน "สามารถแสดง พฤติกรรมตามจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่ม"

องค์ประกอบของสมรรถภาพ : ความสามารถที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมี	โดยส่วนรวม		นักการศึกษา ด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยา		ผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
109: เข้าใจและปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้อง กับกิจกรรมกลุ่มอย่างเหมาะสม .....	4.20	0.83	4.33	0.74	4.10	0.88	1.83

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



จากตารางที่ 29 แสดงว่า นักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว เห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความจำเป็นมากในอันที่จะต้องสามารถแสดงพฤติกรรมตามจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่ม โดยมีความเห็นว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความจำเป็นมาก ที่จะต้องเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่มอย่างเหมาะสม (ข้อ 109)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักการศึกษาด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผู้ปฏิบัติหน้าที่แนะแนว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องความเข้าใจและปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่มอย่างเหมาะสมสอดคล้องกัน



ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย